

РЕШЕНИЕ

№ 4859

гр. София, 21.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Ирина Кюртева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4839** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ирина Кюртева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение № 20081533 от 30.03.2021г. по НАХД № 8016/2020г. на СРС, НО, 134-ти състав е отменено Наказателно постановление (НП) № Р-10-223 от 19.05.2020г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, с което на [фирма] с ЕИК[ЕИК] на основание чл. 221, ал. 8, т. 2 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК) е наложено административно наказание – „имуществена санкция“ в размер на 2000 лева за нарушение на чл. 100е, ал. 2, предл. последно във вр. с чл. 100е, ал. 1, т.2, хипотеза първа от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК).

Срещу постановеното решение е подадена касационна жалба от Комисията за финансов надзор с оплаквания за неправилност поради неправилно приложение на материалния закон. Излага се твърдение, че неправилно първоинстанционният съд е приел, че административнонаказателното обвинение е недоказано, тъй като по делото се съдържат само разпечатки от регистрирани в деловодната система на КФН писма, но не и самите писма. Сочи се, че в кориците на делото се съдържат не само конкретните писма, но и приложенията към тях, като същите са налични и на приложен по делото компакт диск. Излага се твърдение, че информацията за това, кои

дружества са представили на Българска фондова борса /Б./ отчети по чл. 100е от ЗППЦК се съдържа в два файла в табличен вид, видно от които [фирма] не е представило пред Б. дължимия отчет. Счита се, че като е приел, че по делото няма доказателства за фактите и обстоятелствата, отразени в АУАН и НП, районният съд е игнорирал част от доказателствения материал по делото в разрез с правилата за доказване. Претендира се юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции. Прави се възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар в случай, че насрещната страна иска такъв над минималните размери, установени с Наредба №1/2004г.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован се представлява от юрк. С., който моли касационната жалба да бъде уважена по аргументите, изложени в нея.

Ответникът – [фирма], редовно уведомен, не се явява и не изпраща представител.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е основателна и решението на СРС следва да се отмени.

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуващото на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е основателна.

В производството пред СРС е установено, че [фирма] е публично дружество, вписано под рег.№ РГ-05-1656 в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа, воден от КФН, както и като емитент на емисия облигации ISIN код BG2100021174, допусната до търговия на регулирания пазар, предвид което е адресат на Закона за публично предлагане на ценни книжа (ЗППЦК) и на подзаконовите нормативни актове по тяхното прилагане. На неустановени по делото дати били изпратени писма до [фирма], с които била изискана информация за представените към 14.11.2019г. и към 16.12.2019г. отчети от емитенти по чл. 100б и чл. 100е от ЗППЦК и доклади от довереници на облигационерите съгласно чл. 100ж от ЗППЦК за трето тримесечие на 2019г. В отговор с писма рег. № РГ-02-98/15.11.2019г. и рег.№ РГ-02-01-98/17.12.2019г. в КФН постъпила информация от „Б.“, от която контролният орган установил, че [фирма] не е предоставило на регулирания пазар на ценни книжа, на който търгува облигациите, отчета за изпълнение на задълженията си по облигационна емисия с ISIN код BG2100021174 за трето тримесечие на 2019г. в законоустановения 30- дневен срок от края на тримесечието, а именно до 30.10.2019г. Въз основа на изложеното контролният орган приел, че [фирма] е нарушило разпоредбата на чл. 100е, ал. 2, предл. последно във вр. с чл. 100е, ал. 1, т.2, хипотеза първа от ЗППЦК, за което била изпратена покана за съставяне на АУАН връчена по електронен път на 08.01.2020 г.

При така изложената фактическа обстановка бил издаден АУАН № Р-06-40 от 21.01.2020 г. в отсъствие на нарушител, а въз основа на него и процесното НП.

В срока по чл. 44 от ЗАНН дружеството представило писмени възражения, с изложени твърдения, че не са извършили вмененото им нарушение, доколкото са изпълнили съответното задължение в срок, като са представили на регулирания пазар на ценни книжа, на който се търгуват облигации на дружеството, отчет за изпълнение на задълженията си, включително и за изразходване на средства от облигационния заем.

За да постанови обжалваното решение въззивният съд е приел от правна страна, че от доказателствата по делото, не се установява по безспорен и категоричен начин, че дружеството не е изпълнило вмененото му задължение, тъй като по делото липсват писма с рег. № РГ-02-98/15.11.2019г. и рег.№ РГ-02-01- 98/17.12.2019г. от „Българска фондова борса”, въз основа на които АНО е приел, че е извършено нарушението. СРС е посочил, че са представени единствено разпечатки от АИС документооборот за регистрирането на горесцитираните писма, но не и разпечатка на съдържанието на документа. Въззивната инстанция е изложила мотиви, че в производството по ЗАНН съдът има контролни функции и е недопустимо да изземва функциите на АНО по доказване на нарушението, поради което посочените писмени доказателства е следвало да са приложени към материалите по преписката, след като са станали основание за ангажиране на административнонаказателната отговорност на дружеството. Въз основа на тези съждения, СРС е приел нарушението за недоказано и е отменил обжалваното НП.

Обжалваното решение е валидно и допустимо. Същото е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Решението обаче е неправилно, като постановено без изяснена фактичката обстановка и без да са обсъдени релевантните за вмененото нарушение доказателства. Съгласно чл.107, ал.2 от Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, приложим във връзка с чл.84 от ЗАНН, съдът е длъжен служебно да събере доказателства, когато това се налага за разкриване на обективната истина, и да ги обсъди, което в разглеждания случай не е извършил. Районният съд не е провел всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото по чл. 14 от НПК, във връзка с чл. 105 , чл. 107, ал. 3 и 5 и чл. 114 от НПК, приложими съгласно разпоредбата на чл. 84 от ЗАНН, в резултат на което не е изложил установената от него фактическа обстановка, а се е задоволил да пресъздаде изложената фактическа обстановка в АУАН. Съдът, като инстанция по същество, съгласно чл. 63, ал. 1, изр. 1 от ЗАНН, не е анализирал цялата доказателствена съвкупност и не е посочил, кои обстоятелства счита за установени и въз основа на кои доказателствени материали. С минимално посочени доводи за недоказаност на нарушението, без да разгледа файловете на приложения диск и без да обсъжда събраните по делото доказателства, въззивният съд е отменил процесното НП. При тази липса касационната инстанция не може да постанови акт, в който за пръв път да установи фактичката обстановка по делото и да обсъди релевантните за спора факти, доколкото не е инстанция по същество. Липсата на обсъждане и анализиране на всички факти и обстоятелства от значение за спорното право водят до съществено нарушение на съдопроизводствените правила.

Поради това следва да се приеме, че е налице касационното основание по чл. 348, ал.1, т.2 от НПК. Първоинстанционният съд следва да посочи, кои факти счита за установени и въз основа на кои доказателства, за да извърши преценка за наличието или липсата на нарушение. Също следва да установи, дали твърдението на ответника по касация, изложено във възражението срещу АУАН отговаря на обективната истина. Поради изложените мотиви, съдът намира жалбата за основателна, поради което следва да върне делото на друг състав на Софийски районен съд за ново разглеждане на спора, който след формиране на констатации относно фактите по случая, да изгради крайните си изводи по приложение на закона. Наред с това СРС следва да се произнесе по претендираните по делото разноски.

Мотивиран от горното и на основание чл.221, ал.2 и ал.3 от АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, Административен съд – София град, XI-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 20081533 от 30.03.2021г. по НАХД № 8016/2020г. на СРС, НО, 134-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд при спазване на дадените в решението задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.